

Περι φιλαυτίας και ελευθερίας*

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Επειδή βρισκόμαστε στην περίοδο της αγίας και μεγάλης Τεσσαρακοστής διάλεξα αυτό το θέμα, που δεν θα είναι τόσο μία δική μου διαπραγμάτευση αλλά κυρίως μία παρουσίαση χωρίων από τους άγιους Πατέρας μας. Θα παρουσιάσουμε και θα υπομνηματίσουμε κάποια πατερικά χωρία, ώστε να είναι για όλους μας η ομιλία μου αυτή μία μελέτη των νηπτικών Πατέρων γύρω από το τόσο σοβαρό αυτό θέμα της φιλαυτίας και της ελευθερίας.

Η φιλαυτία μητέρα των παθών

Όλη αυτή την περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής λέγεται η πολύ γνωστή ευχή του αγίου Εφραίμ: «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργείας, φιλαρχίας και αργολογίας μη μοι δος. Πνεύμα δε σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής και αγάπης χάρισε μοι τω σω δούλω. Ναι Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι του οράν τα εμά πταίσματα και μη κατακρίνειν τον άδελφόν μου». Κατά βάθος όλα

αυτά τα αιτήματα αποβλέπουν στο να ελευθερωθούμε από την φιλαυτία, η οποία κατά τους αγίους Πατέρας είναι η ρίζα όλων των κακών.

Πριν προχωρήσω όμως στο θέμα, θα ήθελα να διαβάσουμε για λίγο την πολύ χαριτωμένη ερμηνεία του αγίου Νικόδημου του Αγιορείτου στους λόγους του αποστόλου Παύλου, στην Β' προς Τιμόθεον επιστολή, κεφ. γ': «έσονται γαρ οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεύσιν απειθείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι, άσπονδοι, διάβολοι, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετεΐς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον ή φιλόθεοι».
[\(περισσότερα...\)](#)